

Ultima Vez kradou dávno ukradené

1.7.2012 ct24.cz str. 0 Kultura

Johana Mücková Divadlo Archa

Čtyřicetý ročník mezinárodního festivalu současného tance a pohybového **divadla** Tanec Praha vyvrcholil v pátek v **divadle Archa**. Na závěr si organizátoři připravili opravdovou lahůdku, dvě reprízy představení vlámského souboru Ultima Vez s názvem Booty Looting (v překladu Ukradený lup). Pražské publikum mělo možnost vidět nové originální dílo jako jedno z prvních, protože tato celovečerní inscenace si odbyla svou světovou premiéru před pouhými několika dny v italských Benátkách.

Světově známý belgický choreograf Wim Vandekeybus, který proslul jako tvůrce radikálního pohybového divadla, zapojil do svého nejnovějšího, v pořadí již sedmadvacátého autorského představení fotografa, hudebníka, čtyři tanečníky a dva herce. Hlavní postavou inscenace je Birgit Walter, divadelní umělkyně, která má velmi problematickou minulost. Diváci nejprve netuší, o co zde vlastně konkrétně jde, s každou další scénou se jim ale postupně odkrývá příběh nešťastné herečky a zjišťují, jak a proč se vlastně tato žena trápí.

Vandekeybus na sebe vrství výpovědi jednotlivých postav, ať už to jsou tři děti Birgit nebo bezmezný obdivovatel jejího hereckého umění. Každý z performerů má svou vlastní linii, verze každého z nich se trochu liší, ba dokonce si vzájemně i odporují. V závěru příběhu je sice divák v hledišti schopen udělat si obrázek sám, ale nikdo už neví přesně, co je vlastně pravda a co lež.

Autor se snaží zdůraznit hranice mezi reálným a nereálným, přiznává, že divadlo není pravdivé, zabývá se i otázkami, co je tvorba a co je umění. Titul inscenace poukazuje na dvojí formu jakéhosi rabování, postavy na jevišti se "navzájem okrádají o to, co už dávno bylo ukradeno", odkazují k tomu, co už tu dávno bylo. Využívají svou paměť a "kradou si" navzájem vzpomínky. Znovu ožívují věci minulé, ale zároveň je pozměňují a mystifikují. Fotograf, který je po celou dobu představení přítomen přímo na scéně, dokumentuje dění a pořizuje snímky performerů. Přenáší je na promítací plátno bezprostředně po akci tak, aby je viděli všichni diváci. Fotografie tak funguje jako nedávná "zmrazená minulost", která je ovšem leckdy podstatně zkreslená.

Jedná se v podstatě o veskrze narativní tanečně-divadelní inscenaci, která je díky hercům velmi interaktivní a hravá. Vandekeybusovo divadlo není už jen o pohybu, není pouze fyzické, i když je stále plné rychlého a extrémního tance. Velkou roli zde hraje mluvené slovo, původní živá hudba (Elko Blijweert) a fotografie (Danny Willems). Každé médium nebo vyjadřovací způsob Vandekeybus používá záměrně, protože mu pomáhá vytvářet představy a rozehrávat diváckou fantazii.

Představení je velmi odvážným počinem, který však se stoprocentní jistotou uchvátí pozornost diváků. Neustálá komunikace z jeviště je nenechá po dvě hodiny vydechnout, představení je živé a má takový spád, že v podstatě nepřetržitě podněcuje a stimuluje jejich imaginaci. Vandekeybus našel novou a velmi originální formu pro vyjádření obsahu. Booty Looting bylo další opravdovou událostí české taneční sezony.

URL| <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/184420-ultima-vez-kradou-davno-ukradene/>